

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De s[an]cto stephano alio abbate. Cap[itulum]. cxxi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

bus demulcēs animū eius in nullo mutare prē uauit. Qua inde postmodum educram gladio perimere uoluit: sed mater eius se interposuit sperans et dilatione rempotis filiā ad patris uoluntatē blanditijs demulcendā. Tunc ad sacrificandum dijs suis pater accessit: ut ipi illie propositū cōmutarēt. Post dies aliqd̄ preses quintianus rauennā ingressus hoc audiēs mā dauit fuscā et maurā cū parētibz suis ad se uincros adducti. Quinistri nō uidentes eā orantē: et angelū dñi splendidū: iuxta eā stantē ter riti redierunt. Et dum hec presidē uenūciarēt: fuscā et maurā se sponte sibi presentauerunt: et xpianus esse uia uoce p̄nūciarunt. Dum autē preses syroi tentū interrogasset: cur filiā chri stianā fieri permisisset: illeq̄ econtra se et cu sans omnia gesta per ordinē retulisset: quin tianus quidē syroi dimisit: fuscā nō xpm con fitentem et idola confutantē flagellari manda uit. Deinde in carcerē una cum maurā trudi fecit. Et dum in fide immobiliter perseverarēt: iussit eas preses et urbe educi: ibiq̄ illas gla dio transfuerbari. Cum autē ad locū certami nis adducte fuissent: fuscā oratione fusa ad do minū: ut susceperet aīas earū in pace: uoce celi ca confortatur: deinde a spicatore gladio per latera transfixa necat. Maura nō nutrit eius tenens corpus uirginis cū lachrymis rogauit carnifices: ut eam similit̄ passione transfoderēt quod et factus est. Quatuor corpora naute quidā xpiani noctu rapientes ad prouinciam tripoli tanā ciuitatē fabricatā ea deduxerunt et ibidem honorifice condiderūt. Transactis nō mul tis annorum curculis ciuitate illa a paganis depopulara: uitalis quidā uenetus diuinitus ad urbes ipam desertā nauigauit: et corpus san cte fusce inde sublatum ad prouinciam uenetię transtulit: et in ciuitate torcellensi cum honore collocauit: ubi et ecclesia eius nomini fabricata est. Passa est autem uirgo christi cum eius nu trice idibus februarij.

De sancto Stephano abbate. Cap. cxx.

Stephan⁹ abbas or

Sanis grandimontē. fundator cla ruit anno dñi. cxxi. Hic de aluer nia natus nobilissimū cuiusdā ste phani filius in annis puerilibz ab eodē bene uentū deductus sanctoq̄ miloni archiepo tra ditus annis. xij. sub ipso doctus et educatus est. A quo postmodū discedens uitāq̄ anachorit cam ducere cupiēs: multis heremjs peragra tis ut locum quietis inueniret: tandem deuenit aquitanias prope ciuitatē leuouicē. montēq̄ nemorosum et asperum qui dicitur muretus cō scendit quem sibi locum aptum elegit: factozq̄ paruo tugurio monasticam uitam ducere cepit: pane solo et aqua refectus: lectulo ex tabulis tantū absq̄ aliquibus stramentis decumbens:

uestes uiles et leues induēs: quas nullo calore minuebat: nullo frigore perangebat. Ibiq̄ orā diuē inchoauit pluribus miraculis fulgēs. In ter que dum quidā miles peccatū aliquod sibi confessus esset: a quo nullatenus desistere uole bar: imo etiā ne crimen desereret: si forte pro se sanctus oraret ualde dubitabat: abbatē rogauit instanter: ne pro se preces ad deū uillas effunde ret. Pro eo tamē stephanus orauit: et anteq̄ ide recederet: militem a peccato uolūtariē subtra xit. Cum quidam diues ei uictualia sepe des ferret: quadā die cibaria potans: a p̄donibus in itinere capis et spoliatur. Quod sanctus dei per spiritū intelligens: pro uero xpi orauit. Et ecce nocte uir ille liber dimittit: et cū furibus diuini tus uincularis mane uictualia deserēs ante mo nasterij sanuas reperit. Predonesq̄ uiso mira culo conuertunt: et imposita eis per abbatē pen itentia relaxant. Ipse obitū suū sibi reuela tum a deo lōge ante predictit: et anno cratis sue lxxx. sanctitate mirificus in pace quēit idibus februarij. Cum autē fratres eius obitū occultas rent: ut pacifice sine populoz concursu corpus sepelire possent. Adest subito p̄sbyter ciuitatis et populū multitudine eius obitum cognouisse cla mātēs: et eius sepulture interesse supplicātes. Et interrogari quō eius transitum didicissent. Responderunt q̄ puer quidā nup̄ misgrauerat: qui biduo ante loquelā miserat: sed dū ad uicis mam deuenisset horā locutus fuerat dicens: q̄ scalam lucidissimā uiderat: cuius cacumē celū et infima pars montē mureti tenebat p̄ quam dñm stephanū descendisse cōspererat: cū quo et ipm statim abire oportebat. Et his dictis cō tinuo exspirauerat. Sicq̄ populus ei⁹ interfues runt crequis: sepultusq̄ est in monasterio ipso. Post aliquos annos sub abbate petro ei⁹ sue cessore monachi diuina reuelatione moniti: ces nobium et ordinis ad gradimontem transtule runt: a quo et ordinis uocabulum assumpserūt: ubi et nouum monasteriū construētes corp⁹ sci stephani derulerūt: ubi et facer signis coruscās. De scro stephano alio abbate. Cap. cxxi.

Stephan⁹

alius abbas mona sterij iuxta reatine ciuitatis menia constituit pa ter fuit tēpore gregori pape p̄tmi. De quo idē doctor scri bit: q̄ fuit uir ualde sanct⁹: pa rēntie singularis. Lutus lin gua lz esset rustica: docta erat eius uita. Hic pro amore cele stis patrie cuncta despererat: tumult⁹ hominū deuitabat: crebris orationibus intentus erat: in q̄ uir patientiē instantū excreuerat: ut eū sibi am cū crederet: qui sibi molestiā irrogasset. Redē debat in cōtumelijs gratias: si quid sibi damni

De sanctis in mēse february occurrētibus. Fo. lxxv.

fuisse illarū: hoc marini lucru purabat. Hunc cum dies mortis egredi de corpore vgeret cōueniunt multi: vt tam sancte aīe de mūdo recedenti suas aīas cōmendarent. Quorū alij circa eius lectulū consistētes corporeis oculis angelos ingrediēs viderūt: sed dicere quicq̄ nō poterūt: alij oīno nīl viderūt. Et hī ergo qui viderant: et qui nīl penit? cōspererat: vno oēs tū moze percussī fugierūt: nullusq̄ illic assistere eomortēte potuit: vt palā daref intelligi: que illa egrediēs scra aīa susciperet: cuius egressus ne mo mortaliū ferre potuisset. Hec gregorius.

De scō Valētino epō et martyre. Ep. cxxij.

Valentinus epus icthyrañ. i vrbē romana martyrium passus est. Nam cū crato quidā ciuis arhenicū orator cōspicuis grece et latine lingue perit? Rome clarus haberetur: tresq̄ haberet discipulos cōcines nobiles arhenicū. scilicet proculū phebū et apollonū secū in vrbē perorātes: contigit filiū eius ceremonē tanta egritudine per triennū detineat: vt incuruatus dorso caput circa genua deflexum teneret: et nisi portaret ab alijs se oīno mouere nō posset. Cū autē nullus medicorū eidez subuenire potuisset: extitit quidā tribunus frontonius: qui germanā suā asseruit per quendam valentinū icthyrañ. epm a simili passione liberatā. Quē craton p quosdā nobiles amicos suos ad se romā acceruit: et vt filiū suū sanaret sicut et germanā tribuni sanauerat instāri supplicauit. Promittens ei dimidiū suarū facultatum: si filiū suū redderet sibi sanū. Sanctus hō eius diuitias contēpsit: sed pauperibus dandis persuasit: nihūq̄ aliud ab eo petiit: nisi vt in xpm crederet: et filius eius salutē perciperet. Qui dū se cū omni familia et tribus eius discipulis fidē xpi percepturos pmitteret: si filium eius curaret: ingressus valētinus cū filio cratonis cubiculū: tota nocte in oratōe pseuerauit. Et circa mediā noctē subito lux maxima in cubiculo effulsi: et ceremon sanatus cū epō psalle re cepit. Et factō manevalestinus puerū patri erectū restituit atq̄ cratonē cum vxore et filio et omni eius familia: necnō proculū phebū et apollonū baptizauit: et in fide diligētē instruxit. Ceremon autē discipulus eius effectus epm predicantē sequebatur. Cū autē prefati cratonis discipuli xpm predicando multos conuerterēt: et valentinus epus plurima miraculorū signa faceret: senatores romani inuidia accensī eo q̄ ppter istos multi deorū cultū deserebāt: valentinū episcopū detineri fecerunt: et virgis cesus eo q̄ sacrificare nollet placido vrbis prefecto tradiderunt. Qui ipm in arca custodia reclusit: et mediā nocte populum tūmens illum in ipō carcere decollari fecit. Cuius corpus proculus phebū et apollonius noctu rapuerunt: et

ad ciuitatem icthyrañ. deferentes in suburbano ciuitatis honeste sepulture tradiderunt: vbi cum in dei laudibus iugiter persisterent tēra gentilibus traditi sunt licentio consulari. Qui sciens eos a multis populorū insignib? dilectos: noctis medio iussit eos sibi presentari: et immolare dijs recusantes capitali sententia clā destine puniri. Gratius de ciuitate illa discessit: et quo abiret nemini reuelauit. Quorum corpa a quodā abundio presbytero iuxta corpū sancti Valentini tumulata fuerunt. Passio horum recollitur decimo sexto kalendas martij.

De sancto Valentino presbytero et martyre Ep. cxxij.

Valentinus presbyter et martyr. Romae passus est sub claudio imperatore. Quē imperator de christiānitate accusatū teneri fecit in vinculis duob? dieb?. Dein de sibi in amphitheatro pntatū interrogauit: cur deos nō adoraret. Scris christi fidem constanter multis rationibus verissimam comprobauit et omnes deos gentium confutauit: in tantum vt imperator ipm de sapientia cōmendaret. Verum dum calphurnius prefectus assistens claudio diceret imperatori: seductū: timens imperator populi astantis cōfusionem animo immutatus valentinum tradidit asterio principi: vt eum in domum suam adductum pariter tractaret: et ipm ad deorū sacrificia suaderet. Cum autem sanctus domum principis introisset: et christum lumen verum innocasset: vt domum asterij illuminaret: dixit ei asterius: q̄ quia christum lumen appellauerat si filiam eius adoptiuam cecam illuminare in christi nomine posset: ipse cum omni eius familia christo crederet. Sanctus autem presbyter oratione facta puellas illuminauit et asterium cum omni domo sua et filia conuertit et baptizauit. Que cum audisset claudius iussit asterium et puellam atq̄ omnem eius familiam reneri: ipsosq̄ cunctos ad ciuitatem ostiā missos per diuersa tormēta vita presente priuari. Quod cum valentinum iussit fustibus cedi: et contentem christum via flaminia adducum capite truncari. Cuius corporis a quadam matrona sauinella collectum in eodē loco sepultum est. xv kalendas martij.

De sanctis Basso et Antonino et socijs martyribus. Ep. cxxij.

Bassus: antonius: protolicus: tyrio presbyter: moyses: bastianus: agathon: dionysius et amonius apud alexandriam passi sunt. Quorum bassus: antonius et protolicus pro christi nominis cōfessione in mare demersi sunt. Tyrio hō presbyter: moyses